

Žili mezi námi...

Můj pradědeček **Petr Kovařík** se narodil 6.11.1906. Žil poklidným spokojeným životem sedláka na malé vesnici se svou ženou a třemi dětmi. 2. světová válka změnila jeho život a on se zapojil do protifašistického odboje, za který byl odsouzen 9.9.1942 v Bresleau v Německu původně k trestu smrti, který byl změněn na 6 let vězení. Jeho majetek zabavila německá policie, od prababičky byl vymáhaný nájem za bydlení a byla pod neustálým dozorem příslušníků SS a přitom se musela starat o své 3 děti – Josefa (8 let), Petra (6 let), Marii (3 roky) a o svoji už popletenou maminku. Prababička se nejvíc bála o malou Marii, která měla modré oči a byla blondýnka. Měla strach, aby ji nesebrali na poněmčení, tak jako se to stalo v Lidicích. Podvědomí lidí s událostmi v Lidicích bylo ovlivněno touto hrůzou a lidé měli strach, aby se to nestalo i v jeho vesnici. Pradědeček si prošel věznicemi Breslaw, Wolhau a Kassel. Prožil facky, kopance, zimu, hlad a tak to šlo pořád dokola až do konce války. Ale nic neprozradil, protože věděl, že jeho slova mohla znamenat zkázu nejen pro jeho rodinu, ale i pro celou jeho vesnici. Často se sám sebe ptal, jestli se někdy vrátí domů a jestli se ještě někdy uvidí se svojí rodinou. Jeho pobyt v poslední věznicí trval od 28.2.1943 do 29.3.1945. Odsud měl být s ostatními vězni transportován do vyhlazovacího tábora Dachau v Německu. Avšak zvraty v jejich transportu, které byly způsobeny bojem spojenců, pro něj znamenaly absolvování „pochodu smrti“. Nikdo netušil, kam vlastně jdou a že to má být pro některé poslední cesta, kterou šli hladoví, zmrzlí a mnozí i bosí. Tuto cestu přežil jako jeden z 1006 vězňů z původních 4026 transportovaných. Do Dachau nedorazili, protože vyhlazovací tábor mezi tím osvobodili Francouzi. Domů se můj pradědeček vrátil 19.5.1945 vyhladovělý, měl podkožní vši, svrab a vážil jen 42 kg i s vězeňskými šaty. Můj pradědeček Petr Kovařík měl obrovské štěstí, že válku přežil a jsem ráda, že byl tak statečný.

Viktorie Matoušková

žákyně 7.B

Základní Škola UNESCO Uherské Hradiště

